

Pomlad na filmskem platnu

V nekem smislu prav gotovo: februarja smo imeli FEST — že sedmi po vrsti — v Beogradu in mi smo imeli (MINI)-FEST — prav tako sedmi po vrsti! — tudi v kinu ŠIŠKA. Seveda kaže tudi JAVNI TRIBUNI zapisati kakšno bežno razmišljanje o »kulturnem dogodku številka ena« ne samo v Šiški, ampak v Ljubljani.

Res je bila v petek, 18. februarja v Unionu slovesna premiera novega slovenskega filma Matjaža Klopčiča VDOVSTVO KAROLINE ZASLER in je bil dogodek tiste dni zabeležen kot kulturno dejanje tedna, je pa vendar še bolj odmevno — v mislih imamo sredstva javnega obveščanja in mednje sodi seveda tudi JAVNA TRIBUNA! — odzvenel tradicionalni »šišenski« MINIFEST 77.

Kaj pravzaprav pomeni ta MINIFEST za kino ŠIŠKA in za ljubljanski in slovenski kinematografski spored nasploh? »Minifest« je filmski aperitiv, programska pokušina tistega, kar se nam obeta v filmsko-kinematografskem letu 1977-78 na naših platnih. Seveda imamo v mislih tako imenovani »resni« del kinematografskega repertoarja, tisti, ki ponavadi ne prihaja na platno šišenskega kina, ampak se ustavi kvečjemu v Komuni, bolj poredkoma tudi v Unionu.

Če torej smemo presojati letošnjo filmsko sezono po okusu MINIFESTA 77, bi lahko rekli, da gre za izjemno angažiran, do neke mere celo »hermetičen« filmski spored, torej za filme, ki se večji del ukvarjajo s problemi človekove eksistence v času in prostoru, nadalje za filme, ki posegajo v družbeno in politično zgodovino, za filme, ki na zelo naturalističen način odkrivajo psihološke motive spolnosti in tako naprej. Skratka: obetajo se nam filmi, ki se z neverjetno ihto lotevajo najbolj drznih in na videz neverjetnih eksistenčnih vprašanj včerajšnjega in današnjega človeka v različnih družbah.

Rekli smo že, da je MINIFEST v kinu Šiška tradicija. Vemo pa tudi, da se naši ljudje, čeprav niso konservativci, radi navezujejo na kaj »tradicionalnega«, da so navezani na »navade« in dober obisk MINIFESTA je to docela potrdil. Naš časnik je med trajanjem te festovske parade opravil zanimivo, vendar pa docela »neuradno« anketo med obiskovalci. Takoj naj povemo, da se je MINIFESTA udeležila zelo pestra »socialna struktura« gledalcev. Vsem smo postavili isto vprašanje: KAJ VAM POMENI VSAKOLETNI MINIFEST V KINU ŠIŠKA? Takole so nam nekateri odgovorili:

M. Šestan: »MINIFEST spremljam že vsa leta nazaj, ker me pač zanima, kako se predvsem naš sodobni svet odraža v sedmi umetnosti. Istočasno pa je to seveda napoved za prihajajočo filmsko sezono.«

Marija Klepec: »Na MINIFEST si hodim ogledovat posamezne filme. Predvsem me zanimajo filmi, ki posegajo v zgodovino in pri našo tudi za današnjo rabo veljavno motiviko.«

Janez Intihar: »Vsakoletni MINIFEST mi veliko pomeni, kajti v najmanj desetih zaporednih dneh bom videl toliko filmov, kot jih ponavadi vidim v nekaj mesecih. Poleg tega pa so to v glavnem filmi, ki jih v kinu Šiška ne bomo videli.«

Toliko o anketi. Zdaj pa še nekaj besed o marcu na filmskem platnu kina Šiška: nikar ne zamudite francoske pustolovske komedije v dveh delih AVANTURE ŠTIRIH MUŠKETIRJEV, režiserja Andreja Hunebelega. Povem vam: čisto posebna, zabavna, duhovita, hudo-mušna, če ne že kar groteskna verzija slavne ga Alexandra Dumasa.

Ljubitelji filmskih »starih, dobrih časov« bodo imeli spet svoj film: na spored prihaja Mankiewiczova KLEOPATRA, film s štirimi »Oskarji« pa še z Elizabeth Taylor, Richardom Burtonom in Rexom Harrisom. Torej: »romantični epski spektakel, najbolj reklamirani film na svetu« itd., itd. Spet enkrat že premeta drama o Cezarju, Antoniu in Cleopatri. Potem pa še francoska kriminalka STRAH NAD MESTOM z Jean-Paul Belmondom v glavni vlogi. Tokrat je na strani politike. Mar to pomeni, da film ne bo zanimiv?

Kubanski veleposlanik v Slovinu

Mornarska pijača prihaja...

Pred kratkim je veleposlanik Kube v Jugoslaviji dr. Fernando Florez Ibarra prisostvoval v Slovinu tiskovni konferenci ob pričetku polnjenja njihovega svetlega ruma Havana Club za naše jugoslovansko tržišče. Tako se je ta svetovno znani rum po poljski Wodki Wyborowi in italijanskemu Martiniju priključil nosilec alkoholnega programa Slovinu.

Direktor predstavništva Cubaexport v Pragi za Evropo Alfredo Diaz Reyes je podal izredno zanimivo zgodovino kubanskega ruma, ki ima edini med petimi glavnimi žganimi pijačami, ki jih danes pijejo po vsem svetu (whisky, brandy, gin, vodka, rum), svoje začetke v Novem svetu, na zahodni obali Atlantskega oceana. Rum so prinesli od tam v Evropo mornarji in je nekako ostal njihova glavna pijača še danes.

Že v starih časih so se potegovali za primat zibelke najfinejšega ruma na svetu Kuba, ki je svoj rum dobavljala deželam pod španskim vplivom in pa Jamajka, ki je bila glavni dobavitelj britanskega imperija. V drugi polovici 19. stoletja si je Kuba zastavila nalogo, da sestavi nov recept za destilacijo ruma, ki bi lahko konkuriral najfinejšim žganim pijačam v svetu, ki so jih destilirali in donegovali v Evropi. S tem problemom so se ukvarjali tehniki in kemiki po vsem svetu. Kot rezultat dolgoletnih naporov je sloviti španski kemik Jose Luis Casaseca iznašel formulo, ki je bila v osnovi zelo preprosta in ni zahtevala kakih posebnih kemikalij ali izrednih proizvodnih postopkov. Kar največ pozornosti je treba posvetiti vsaki produkcijski podrobnosti — temperaturi, zraku, svetlobi, vrsti in kvaliteti vode za sodčke, trajanju dobe staranja, filtriranju in pravilni mešanici osnovnih melas. Tako je bila ustanovljena leta 1862 prva kubanska destilacija, ki so jo postavili po tej novi metodi — edinstveni na svetu. Havana Club je rezultat vseh teh prvih izkušenj in ga izdelujejo še danes po natanko istem receptu. Industrija ruma je danes na Kubi na petem mestu za sladkorjem, nikljem, kavo in tobakom. Letna proizvodnja Havana Cluba znaša 7 milijonov litrov pri kvaliteti 100 stopinj, na naše jugoslovansko tržišče pa bo še letos prišlo 300 tisoč litrov. Tako se je kubanskemu sladkorju, ki ga uvažamo za naše potrebe, pridružil še rum.

MLV

Majda Žlender si je oddahnila

V četrtek, 10. februarja so se v restavraciji AM-AM sestali člani uredniškega odbora Javne tribune z raznašalci in dopisniki tega časopisa. Na sestanku so izmenjali svoja mnenja, hkrati pa so se sodelavci občinskega glasila poslovlili tudi od v. d. glavne in odgovorne urednice Javne tribune, Majde Žlender, kajti Zlatko Šetinc se je pred kratkim vrnil iz JLA in je spet prevzel uredniško mesto občinskega glasila. (foto: F. Kmetič)

MAO₂₉ RS₂₉ malo H_E

»Kaj, listek bi mi radi zataknil za brisalec, ker nisem pravočasno vrgel kovanca v uro? Plačujem komunalni prispevek, bencin se je podražil — a sedaj pa še listek na šipo, kaj...? Bomo že videli...«

tribuna 15